

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 3C/428/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713216154
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Kysucká
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3713216154.9

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, sudca Mgr. Silvia Kysucká, v právnej veci navrhovateľky C. M.E., O.. Ž., L.. XX.XX.XXXX, bytom C., R.. J.. B. X, právne zastúpenej JUDr. Ján Repáň, advokát, so sídlom Martin, M. R. Štefánika 25, proti odporkyni I. N., L.. XX.XX.XXXX, bytom G. J. X, o zaplatenie 1.825,67 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a**.

Odporkyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa podaným návrhom voči odporkyni domáhala zaplatenia 1.825,67 eur spolu s príslušenstvom. V návrhu uviedla, že je právna nástupkyňa, a zároveň jediná do úvahy prichádzajúca dedička po nebohom otcovi K. Ž., L.. XX.XX.XXXX, bytom C., I.. T. XX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, a ktorý uzatvoril s odporkyňou viacero pôžičiek, kde nebohý K. Ž. vystupoval v pozícii veriteľa a odporkyňa v pozícii dlžníčky. Čestné prehlásenia o poskytnutých pôžičkách o celkovom objeme 55.000,- Sk zanechal poručiteľ svojej dcére, navrhovateľke. V súvislosti s uvedenými pôžičkami vznikol medzi odporkyňou a poručiteľom navrhovateľky právny vzťah, z ktorého tomuto vzniklo právo na plnenie od dlžníčky (odporkyne) a odporkyni povinnosť splniť záväzky. Navrhovateľka bola účastníčkou iného súdneho konania, taktiež v pozícii navrhovateľky, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Martin, č. k. 5C/220/2004, pričom v tomto konaní bola úspešná a rozsudkom prvostupňového súdu zo dňa 30.09.2010 bol potvrdený aj odvolacím súdom dňa 25.02.2013. V návrhu poukázala navrhovateľka na § 101 OZ a § 563 OZ. Tiež uviedla, že sa viackrát pokúšala telefonicky spojiť s odporkyňou, no bezvýsledne, a preto sa obrátila na právneho zástupcu, ktorý písomne vyzval odporkyňu na zaplatenie poskytnutých pôžičiek. Odporkyňa túto výzvu prebrala, zareagovala na ňu a žiadala doložiť kópie predmetných čestných prehlásení ako dôkazy podporujúce tvrdenia navrhovateľky, ktoré jej boli zaslané, pričom bola opätovne vyzvaná na zaplatenie dlžných čiastok. Predmetné podanie odporkyňa prebrala dňa 12.08.2013, avšak po doručení kópií čestných prehlásení reagovala odporkyňa vyhýbavo. Navrhovateľka má za to, že odporkyňa sa pokúša účelovo oddialiť úhradu predmetných čiastok. Vzhľadom na vyššie uvedené je nesporné, že odporkyňa do dňa podania žaloby, t.j. 02.12.2013, dlžné čiastky v celkovej výške 1.825,67 eur neuhradila, pričom z jej konania ani nevyplýva, že by mala záujem ich uhradiť.

V tejto právnej veci súd vydal dňa 31.01.2014 platobný rozkaz č. k. 3Ro/46/2013-18, ktorým návrhu navrhovateľky vyhovel v plnom rozsahu. Voči predmetnému platobnému rozkazu podala odporkyňa v zákonnej lehote odpor zo dňa 24.02.2014, v ktorom uviedla, že sa nachádza vo veľmi zlej finančnej situácii, je bezdomovkyňa, o čom vedel aj právny zástupca navrhovateľky. Tiež uviedla, že právoplatné rozhodnutie o tom, že navrhovateľka je jediná do úvahy prichádzajúca dedička po K. Ž., nevidela. V čase od 25.04.2006 do 13.10.2006 bolo vo väzbe a od 07.01.2008 do 22.07.2010 bola v ÚVTOS Nitra - Chrenová, pričom nevie o tom, žeby sa s ňou navrhovateľka chcela telefonicky skontaktovať, resp.

žeby jej písala listy. Do roku 2014 žiadnu poštu nedostala, hoci navrhovateľka vedela, že je vo väzbe v Banskej Bystrici a aj v Nitre.

Právny zástupca navrhovateľky v písomnom podaní zo dňa 17.03.2014 uviedol, že odporkyňa sa odvoláva na zlú finančnú situáciu a rôzne iné tvrdenia ako nevedomosť o skutočnosti, že navrhovateľka je jediná právoplatná dedička po svojom otcovi, K. Ž., no nijakým spôsobom nespochybnila dôkazy uvedené navrhovateľkou preukazujúce, že si od právneho predchodcu navrhovateľky skutočne požičala finančné čiastky a do dnešného dňa ich nevrátila, a to ani sčasti. Navrhovateľka má za to, že odporkyňa sa neustále snaží oddialiť účelovými a zavádzajúcimi argumentmi právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého súdneho rozhodnutia. Tvrdenie, že navrhovateľka, prípadne jej právny predchodca mali vedomosť o tom, že odporkyňa vykonávala trest odňatia slobody v ÚVTOS Nitra - Chrenová, nemá nič spoločné s predmetnou vecou. Taktiež nevidia nejakú spojitosť a relevanciu čo sa týka rozhodnutia vo veci samej v tvrdeniach odporkyne, že je bezdomovec bez trvalého pobytu.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že na podanom návrhu ako aj na dôvodoch v ňom uvedených trvá. Predmetnými čestnými prehláseniami disponuje cca od roku 2004, potom ako jej otec zomrel, pričom pohľadávky neboli prejednané v dedičskom konaní po otcovi.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že namieta premlčanie žalovaného nároku s tým, že v roku 2006 bola vo výkone väzby a od roku 2007 do roku 2010 vo výkone trestu v Nitre, kde po prepustení sa následne prihlásila na Obecný úrad Y., avšak na túto adresu jej žiadne písomnosti od navrhovateľky neprišli.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky a prečítaním, resp. oboznámením sa s obsahom nasledovných listinných dôkazov: Čestné prehlásenia, Výbery v hotovosti, Výzva na zaplatenie poskytnutých pôžičiek zo dňa 04.07.2013, Žiadosť odporkyne zo dňa 30.07.2013, Doručenie kópií čestných prehlásení zo dňa 02.08.2013, Odpoveď odporkyne zo dňa 26.08.2013, Osvedčenie o dedičstve sp. zn. 18D/367/2013 zo dňa 24.06.2013, Obsah pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 18D/367/20013 - Osvedčenie o dedičstve, Obsah spisu Okresného súdu v Martine sp. zn. 21D/973/2004 - Osvedčenie o dedičstve, rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 5C/220/2004 - 368 zo dňa 30.09.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/273/2012-488 zo dňa 25.02.2013 a zistil tento skutkový stav:

Z čestných prehlásení bolo zistené, že odporkyňa si od právneho predchodcu navrhovateľky požičala dňa 01.04.2004 sumu 20.000,- Sk (663,88 eur), dňa 02.04.2004 sumu 20.000,- Sk (663,88 eur), dňa 05.04.2004 sumu 10.000,- Sk (331,94 eur) a dňa 29.04.2004 sumu 5.000,- Sk (165,97 eur).

Z výberov v hotovosti bolo zistené, že K. Ž. (právny predchodca navrhovateľky) vybral zo Všeobecnej úverovej banky, a.s., pobočka C. dňa 01.04.2004 sumu 20.000,- Sk (663,88 eur), dňa 02.04.2004 sumu 20.000,- Sk (663,88 eur), dňa 05.04.2004 sumu 10.000,- Sk (331,94 eur) a dňa 29.04.2004 sumu 5.000,- Sk (165,97 eur).

Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 01.07.2005, sp. zn. 21D/973/2004, právoplatného dňa 01.07.2005 vydaného notárom I. T. na základe poverenia Okresného súdu Martin bolo zistené, že K. Ž., L.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C., I. T. XX, zomrel dňa XX.XX.XXXX. Jedinou dedičkou po poručiteľovi bola jeho dcéra C. Ž., L.. XX.XX.XXXX (navrhovateľka), ktorá zdedila a) podielové listy otvoreného podielového fondu VÚB Asset Management, správ. spol., a. s. vo výške 100.737,50 Sk, b) hromadnú prioritnú akciu v menovitej hodnote 50.000,- Sk, séria 03 č. 50*00035 vydanú NOEGRAFIU, a.s., Martin, c) pohľadávku proti NOEGRAFIU, a.s., Martin vo výške 4.150,- Sk, d) termínový účet v Tatra Banke, a.s., Bratislava vo výške 21.320,71 Sk a e) zostatok na osobnom účte vo VÚB, a.s., Bratislava, vo výške 5.661,72 Sk.

Z osvedčenia o dedičstve zo dňa 24.06.2013, sp. zn. 18D/367/2013-9, právoplatného dňa 24.06.2013 vydaného notárom I. T. na základe poverenia Okresného súdu Martin bolo zistené, že po K. Ž., L.. XX.XX.XXXX, naposledy bytom C., I. T. XX, X.. XX.XX.XXXX, v dodatočnom dedičskom konaní, navrhovateľka ako jediná dedička zo zákona v I. dedičskej skupine, nadobudla dvojizbový byt č. XX na X. poschodí vo vchode č. XX bytového domu súpisného čísla XXX na ulici I. T. E. C. v celosti s príslušenstvom a spoluvlastnícky podiel v 7099/1562554-ín na spoločných častiach a spoločných zariadeniach tohto obytného domu, ako aj spoluvlastnícky podiel v 7099/156254-ín v domom

zastavanom pozemku Q. G.. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorí o výmere 465 m², zapísaných na LV č. XXXX pod B r. č. XX v celosti, T. Ú.. C..

Z výzvy na zaplatenie poskytnutých pôžičiek zo dňa 04.07.2013 bolo zistené, že právny zástupca navrhovateľky oznámil odporkyni, že s K. Ž. (právnym predchodcom navrhovateľky) ako veriteľom uzatvorila viacero pôžičiek, v celkovej výške 55.000,- Sk, v ktorých pôžičkách vystupovala ako dlžníčka, pričom jej vznikla povinnosť splniť svoj záväzok K. Ž., ktorému vzniklo právo na plnenie. Zároveň ju právny zástupca navrhovateľky vyzval, aby predmetnú čiastku, t.j. 1.825,67 eur uhradila spolu s úrokmi ako aj nákladmi spojenými s vymáhaním pohľadávky pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 106,97 eur.

Zo žiadosti odporkyne zo dňa 30.07.2013 bolo zistené, že táto žiadala právneho zástupcu navrhovateľky, aby jej zaslal kópie jej čestných prehlásení zo dňa 01.04., 02.04., 05.04. a 29.04.2004.

Z listu zo dňa 02.08.2013 bolo zistené, že právny zástupca navrhovateľky predmetné čestné prehlásenia odporkyni doručil, a zároveň ju požiadal o úhradu čiastok špecifikovaných vo výzve zo dňa 04.07.2013.

Z odpovede odporkyne zo dňa 26.08.2013 bolo zistené, že táto oznámila právnemu zástupcovi navrhovateľky, že sa nachádza vo veľmi zlej finančnej situácii.

Z rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 30.09.2010, sp. zn. 5C/220/2004-368 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.02.2013, sp. zn. 8Co/273/2012-488, právoplatného a vykonateľného dňa 18.04.2013 bolo zistené, že súd určil, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva v zmysle § 553 OZ v spojení so zmluvou o pôžičke v zmysle § 657 a nasl. OZ zo dňa 21.05.2003 uzavretá medzi I. T. (odporcom v danom konaní) a K. Ž.S., ktorej vklad bol povolený na Správe katastra C. pod V XXXX/XXXX zo dňa 18.08.2003 je neplatná. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že právny úkon (zmluva o zabezpečení prevodu práva) je neplatný, pretože svojím obsahom a účelom odporoval zákonu, nebol urobený slobodne a vážne. Tiež bolo preukázané podvodné konanie I. N., pričom bolo aj zistené, že táto za toto konanie bola odsúdená. Pokiaľ ide o jej vzťah s I. T. a ich vzájomná dohoda o uvedení do omylu K. Ž., toto ich konanie viedlo k tomu, že K. Ž. bol uvedený do omylu, čím je takýto právny úkon neplatný. K. Ž. urobil právny úkon v omyle vychádzajúcom zo skutočnosti, ktorá je pre jeho uskutočnenie rozhodujúca a odporca o tomto omyle musel vedieť.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že nevie uviesť, prečo dané pohľadávky voči odporkyni neboli prejednané v dedičstve po jej otcovi.

Podľa § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 veta druhá O.s.p., účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia;

ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľky (zosnulom K. Ž.) a odporkyňou boli dňa 01.04., 02.04., 05.04. a 29.04.2004 uzatvorené zmluvy o pôžičkách, ktorých predmetom bolo poskytnutie celkovej sumy 55.000,- Sk (1 825,67 eur), pričom doba vrátenia v zmluvách o pôžičkách nebola zmluvnými stranami dohodnutá.

Predtým ako súd mohol skúmať samotný návrh navrhovateľky, musel sa vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania zo strany odporkyne, ktorú súd považoval za dôvodnú. V konaní nebolo preukázané, že doba vrátenia pôžičiek bola medzi zmluvnými stranami dohodnutá alebo inak určená, preto všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 OZ začala plynúť dňom nasledujúcim po vzniku dlhu z pôžičiek, teda dňom 02.04., 03.04., 06.04. a 30.04.2004 a premlčacia doba uplynula dňom 02.04., 03.04., 06.04 a 30.04.2007 (viď R 28/84). Pretože navrhovateľka podala žalobu až dňa 12.12.2013 a odporkyňa vznesla námietku premlčania, nebolo možné uplatnené právo pre premlčanie priznať, a preto súd návrh navrhovateľky zamietol.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého nárok (súdnu vymáhateľnosť práva) možno odvrátiť námietkou premlčania. Ide o uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt (odporkyňa) môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Použitie tejto námietky má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, t.j. zánik jeho súdnej vymáhateľnosti. Premlčanie je objektívnou skutočnosťou nezávislou na vedomosti veriteľa či dlžníka. Vyžaduje márne uplynutie premlčacej doby stanovenej zákonom spojené s nevykonávaním subjektívneho práva veriteľom. Podľa súčasnej právnej praxe i teórie samotným uplynutím premlčacej doby v spojení s nevykonávaním práva oprávneným subjektom sa na právnom vzťahu dlžníka a veriteľa v zásade nič nemení. Právo veriteľa (aj keď premlčané) naďalej existuje a povinnosť dlžníka splniť dlh naďalej trvá. Subjektívne právo veriteľa zostáva i po márnom uplynutí premlčacej doby vybavené nárokom ako kvalitatívnou zložkou subjektívneho práva zaručujúceho jeho vynúiteľnosť na súde alebo inom príslušnom orgáne. Márne uplynutie premlčacej doby má za následok vznik oprávnenia pre dlžníka vznieť pred súdom námietku premlčania a spôsobiť tak zánik nároku. Pokiaľ dlžník námietku premlčania skutočne účinne vznesie, dochádza v okamihu jej vznesenia k zániku nároku. V medziobdobí od okamihu, v ktorom sa právo premlčalo, do okamihu účinne vznesenej námietky premlčania ide o tzv. podmienený nárok, to znamená nárok, ktorý môže na základe námietky premlčania zaniknúť.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporkyňa mala v konaní plný úspech, čím by je prináležala náhrada trov konania, avšak žiadne trovy si podľa § 151 ods. 1 O.s.p. nevyčísliła, pričom ani zo spisu jej žiadne trovy ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývali, a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tohto súdu na Krajský súd v Trenčíne v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p., musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postu súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p., odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).